

steriets Raadighed, hvormed de fornødne Oplysninger faaues. Man har troet ikke at burde afvente nærmere Oplysninger om denne Sag, men derimod at burde henvise den til definitiv Behandling af Statsrevisionen for 1867—68. Da dermed dette Afsnit er udtømt, skal jeg hermed slutte.

Andræ: Den Form, hvori Beslutningerne angaaende Statsregulstabet denne Gang foreligge, er jo en heel Deel simplere end den, vi ere vantede til at følge, og det er vistnok meget behageligt, at vi saaledes blive fritagne for en Masse af Afstemninger over Punkter, hvilke man dog ikke i og for sig kan tillægge nogen overværdet stor Betydning. Jeg vilde være særdeles tilfreds med Sagen, som den nu er stillet, og vilde have kunnet forholde mig temmelig taus, hvis der ikke ulykkeligvis fra Udvalgets Side var fremkommet endel almindelige Bemærkninger som Indledning til den Betænkning, det har afgivet over Statsrevisionens Arbejde. Hvis nu ogsaa jeg maa gjøre en almindelig Bemærkning — man bliver jo let smittel — da er det den, at der altid er noget Misligt ved saadanne almindelige Bemærkninger, naar de ikke i en eller anden Form lede til en Afstemning af Thinget. Thi det kan paa ingen Maade siges, at det, der saaledes yttres i et Udvalgs Betænkning, skulde det være Thingets udtrykkelige Villie selv at yttre, naar denne Villie ikke paa en eller anden Maade er konstateret. Saadanne Bemærkninger maae altsaa blive staaende og søge at faae deres Betydning ene og alene ved de Grunde, hvorpaa de ere byggede. Ere disse Grunde gode og solide, have Bemærkningerne naturligtvis ogsaa deres Bægt; mangle Grundene derimod denne Soliditet, maae ogsaa Bemærkningerne lide derunder. Dette skal kun være en ganske almindelig Bemærkning fra min Side. Man kunde derfor ogsaa gjerne forholde sig fuldkommen taus, selv om man maatte være i det Tilfælde, hvori jeg er, ikke ganske at kunne bilige, hvad der paa den Maade er fremkommet i Betænkningen; thi der er dog ingen synderlig Fare for, at en saadan Misforstaaelse skulde opstaae, at det var Thingets Villie,

som derigjennem havde fundet sit Udtryk. Men jeg veed af gammel Erfaring, at saadanne Misforstaaelser dog kunne opstaae, og jeg har derfor, da jeg disjunterede i flere Retninger, dog fundet det rigtigt med et Par Ord noget nærmere at udtale mine afvigende Anskuelser. Udvalgets Bemærkning gaaer væsentlig i to forskjellige Retninger, den er dobbelt; det er en Bemærkning, der ligeoverfor Statsrevisionen kan siges at være som et tvævet Sværd; i hvert Fald baade saarer og læger den. Paa den ene Side indeholder den en Beslagelse over en Vidløstighed og en Udførlighed med Hensyn til det foreliggende Arbejde, som man onsker ændret, men paa den anden Side indeholder den en overordentlig behagelig Fremstilling af det, der opnaaes ved den Virksomhed, vi gennem Statsrevisionen udøve paa vort hele Regulstabsvæsen. Naar man læser dette, bliver man ved første Dickast ganske glad. Man har vistnok fra forskjellige Sider af og til kunnet nære nogen Tvivl, om det egentlig var der meest indgribende Indflydelse, som vi udøvede paa det hele Statsmaskineris hensigtsmæssige Gang, den, som vi deeltage i ved at behandle Statsrevisionsbetænkningerne. Men hvis det er, som her er udtalt, at der virkelig gennem en saadan Virksomhed opnaaes saa store Goder, da maa man finde, at disse Tiner, vi have anvendt i den Retning, have været vel anvendte. Jeg for mit Bekommande er nu i den Henseende noget forstøffet i mine gamle Tvivl og troer ikke, at det forholder sig fuldt saa gunstig, som det herefter skulde synes; jeg vil endogsaa tilstaae, at jeg blev noget forbausset ved at see, at en Frugt af vor Deeltagelse i dette Statsrevisionsvæsen skulde være; at vi derigjennem opnaaede „en noie Efterfølgelse af de til Grund for Bevillingerne liggende Forudsætninger.“ Det var dog, tvævede jeg, en Illusion, som man mindst skulde nære, og jeg synes, at Bogstaverne maatte næsten rødme, hvis de ikke vare trykte med en saa solid, god og fort Bogtrykkerhænde, naar en saadan Bemærkning fremkommer samtidig med, at vi, for blot at nævne et eneste Exempel, have den fæmte Sag med Geværfabriken, der ligger herinde. Thi hvor overordentlig